

Ә болары – сугыш кенделеге –
Кайтмый калган солдат
хатпары!
Әнәм аны соңғы сулышкача,
Күз карасы кебек саклады.
Күпме өмет, сөю,
сагыну хисе,
Өпчочмакты шушы
хатларда!
Кат-кат укый-укий
һәрбер сүзе,
Һәр жөмлөсө аның ятпанды.
Без укыдык аны ятпимлектән
Жаннар өзгөлөнгөн чакларда.
Без укыдык аны

“Әткөй” диеп
Бер дөшөсө килген чакларда.
Әткөй кайткан кебек
була иде,
Кулга алсак шушы
хатларны.
Жиңу көнен якынайтып
алар,
Жиңу килде. Әткөй
кайтмады.
Моңсу бәйрәм булды
безнен өчен

Өпчочмакты өткөй хатпары.
Хатлар... Сугыш кырынан
язылган хатлар. Саргайган, та-
ушалган, чит-читлөре уалган...
Гарәп, латин имласында, ки-
риллицада. Алар төрлө... Алар
бер үк. Һәммәсәндө якыннары
өчен борчлы, һәм өмет. “Хо-
дай исән-сау күрешергә насып
итсә”... Бу хатлар – күрешү, бу
хатлар – үтенеч, бу хатлар – са-
ууллашу.

Фашист илбасарларына кар-
шы көрөштө миңем еңнечә эти-
се—1905нче елда туған, Балтач
районы хәрби комиссарияты
тарафыннан сугышка алынган
кызылармияче Галиакбәров Га-
лиз бабам да була. Сугышның
беренче көннөрөннән кулына
мылтык алган бабамның тор-
мыш иптәше кулында берсе өч,

икенчесе бер яшьлек ике нәни
кызыгы, авыру әтисе кала.

Сугыш беткәнгә 70 ел... Мәнә
индә 73 ел буе башта әбиәм,
аннары аниәм белән сөңгөсә
бабамның сугыш кырынан яз-
ган бөрдөнбәр хатын кадрлө
истөлөк итеп саклайлар. Ап-
дымда яткан бөрдөнбәр хатны
язган бабамның ғына өметлөре
акланмаган. Тарихка күчеп бар-
ган сугышның тетрөндөргөч
авазы бу хат. Бу хаттан дары
исе киле, колакка сугышның
ямьсез, дорфа тавышы ише-
телә, солдат йөрөгөнчә назы,
жиңүгә ышанычы сизелә. Хат-
ның күптән индә төсө уңган.

1994нче елда мәрхүм бул-
ган әбиәм бу хатны моннан 73
ел элек изге корьен китабының
96нчы битенә салып куйган. Ки-
тапның читенә хатның язылу

Бабам истәлегә

Әниәмнечә әтисе – миңем бабамның бөрдөнбәр хаты ин
изге ядкар итеп саклана. Яу кырында башын салган,
чит жирлөрдә мәңгелөккә ятып калган бабамның
үлемгә кәргәндә язылган хаты ул.

һәм бабамның һөлөк булган
көнә төркөлгән. Әбөкәәм гоме-
ре буе тормыш иптәшен сагы-
нып яшәгән, ләкин күрешүлөр
насып булмаган. Шуңа да
якыннары белән бөйлөгән
бөрдөнбәр хат мәнә шулай ка-
дрлө ядкар итеп саклана.
Фронттан килгән өпчочмакты
хатларның һәркайсының үз та-
рихы: бөхөтлө һәм кайгылы.
Бөхөтлө хатлар туғаннары өчөн
төрөзөлөрдә яктылык булып
балкый. Мин дә әбиәмнечә хат
алган көнен күз алдыма китер-
гә тырышам... Мәнә ул капты-
ранган куллары белән өпчочма-
кты солдат хатын кулына ала,
күзлөрөндө шатлык яшьлөре
жөмөлдө, йөгөрә-йөгөрә күр-
шөлөрөнә иренчә исәнлеген
житкөрә. Жиңүгә ышанычы
арта, тагын да тырышып эшкә

Хезмәт 1 апрель 2015 нче ел.

тотына. Ләкин туғаннарына хат
язган шул 14нчә август көннә
бабамның батырларча һөлөк
буласын әбиәм каян белсән
соң?

Күп еллардан соң әтисенчә
бөрдөнбәр хатын кызы Әминә
апа төржәмә иттө.

“Хат башы... Исән-саулар-
мысез, миңем газиз әтишәм,
хөрмөтлө тормыш иптәшәм
Маһруй, зәңгәр күзлө зур кы-
зым Фәкыйя, кечкенә кызым
Әминә. Сөзгә сагынычлы
сәламнәр жиңбөрүчә әтигәз
дип белерсөз. Мәгълүм булсын
сөздөн хат алганым юк. Мон-
да сугышлар бик каты бара.
Нимәсләрне куабыз. Днепр су-
ларын кичсө бар. Андый-мон-
дый кайта алмасам, миңа ри-
зә-бөхил булыгыз. Хат язар-
га түгел, тамак ялгарга да
өкәйт юк. Исән-сау торыгыз.
Ачуланышып яшәмәгөз. Миңа
рәңжәмәгөз.”

Хатның башка урыннарын
танып уку индә мөмкин түгел.
Хат 1942нчә елның 14нчә ав-
густында язылган. Ө берничө
көннән әбиәмә кара пичәтлө
хат китереләр. Димәк, безгә ис-

төлөк булып калган бабамның
бөрдөнбәр хаты – саубулла-
шу хаты булып чыга. Әбиәм-
нечә өмет дигәнә, бәлки уақ
күмөрә астында калган очкын
төслө, кабынып китергә дө
таптынгандыр. “Хәтер кита-
бы”ндагы соңгы мәгълүмат ул
очкында да су сипкән шул: “Га-
лиакбәров Газиз 1905. Балтач
районы Арбаш авылы. Балтач
РХК кызылармияче, 14.08.1942
елда һөлөк булган. Смоленск
өлкәсә Гагарин районы Петуш-
ки авылында жирлөнгән” дилө
анда. Шулай итеп бабамның
исемә жуелмас яра булып “Хә-
тер китабы”на төркөлө. Гали-
без белән бөйлө тагын бер
бик тә кадрлө истөлөк бөлөн
уртаклашасым килө. Жиңүнечә
30 еллыгында һөйлөк янында
узган митингта авыл советы
вөкйллөрә килгән ветеран кар-
чыкларга сугышта үлөп калган
ирлөрөннән истөлөк бүлөгө
итеп, зөвөк бөлөн эшлөнгән,
пияла шикәр савыты биреләр.
Шул савыт сервантта ин зур
бүлөк булып, кадрлөп саклан-
ды. “Бабагыз истәлегә – су-
гыштан жиңбөргән” дилө, әби
кагылдыртмый да иде.

Рәсемнөрө: Газиз Гали-
акбәров һәм аның кызылары.

Дилә ГАРИПОВА
Карадуган балалар бакча-
сы тәрбиячесе